

DE "KENNEMER"

KLAPPER

BATAVIA.

No. 35

DAGBLAD VAN II - 4 R.I.

DONDERDAG 4 APRIL 1946.

De Redactie: Ritmeester H.E.R. Rhodius, Hoofdredacteur,

Redacteuren: Kapitein v.d. Windt, Kapitein v.d. Meulen,
1e. Luitenant Cote, 1e. Luitenant S.A.H.M. v.d. Geyn,
Sergt. Majoor A.P.W. v.d. Hilt, Korporaal van Vlijmen.

- 0 -

AFSCHEID.

2 April 1946. Wonderlijke samenvloop van omstandigheden, dat ik op 2/4 afscheid moet nemen, althans voorlopig, van 2/4 om opnieuw in een ziekenhuis te worden opgenomen. Ik heb, circa 3 weken nu, geworsteld, wat er moest gebeuren. Thans na een bespreking met Kolonel Reemer en Luitenant Kolonel Borghouts van de Staf Personeelszaken R.I. te Batavia is het mij duidelijk geworden, dat ik volledig tot rust moet komen. De groote strijd, die ik heb moeten vechten voor deze Bataljons uit het verzet tegen verguizing en wanbegrip heeft teveel van mijn krachten gevergd. Mijn warm kloppend, sociaal hart kon deze dingen niet over me heen laten gaan. 't Was tenslotte ook een verguizing van mijn jongens en mijn Bataljon, die zo zoo lief geworden zijn.

De periode van de Duitse bezetting had reeds veel van mijn krachten gevergd, omdat ik, als Fries, een ingeboren drang in me heb, om me te verzetten tegen alles wat onrecht is, al moest dit gaan ten koste van mezelf.

Daarna kwam de bevrijding en dat was de groote dag, waarnaar ik met verlangen had uitgezien. Ook toen kon ik me geen rust gunnen.

Daarna kwam de vereerende opdracht om een Bataljon samen te stellen. Die geschiedenis hebben jullie zelf meegemaakt en hierover kan ik vooralsnog zwijgen.

Wat was er een enthousiasme bij ons allen, toen ik de opdracht kreeg een Bataljon voor Indie te formeeren. Mijn bedbeling was tweeledig.

In de eerste plaats om mij weer volledig in te zetten en mijn plicht voor het Vaderland te doen, daar waar het gevaar dreigde, temeer omdat ik wist, hoe-velen verstek zouden laten gaan, en in de tweede plaats, omdat mijn Friesche natuur in opstand kwam tegen het onrecht, dat weerlooze vrouwen en kinderen van onzen stam in Indie werd aangedaan. De vrouwen en kinderen in Nederland konden na de bevrijding weer rustig leven en spelen. Ik voelde het ook als mijn plicht, weer zón te brengen in het leven van onze landgenoten in Indie.

Daarop kwam de groote voldoening, dat ik ook jullie enthousiast kon maken voor deze idealen.

We hebben samen gevochten, gewerkt en getraind en hebben samen iets tot stand gebracht n.l. Dutch 2/4 L.I.B., met een goede naam in Nederland, in Engeland, op Malakka.

Toen kwam het moment, waarop ik zoo lang gewacht had. Met vertrek naar N.O.I. om ook daar, samen met jullie, een goede naam te veroveren.

En nu dit.

Wat zijn we zoo langzamerhand een oude getrouwen kwijtgeraakt, jongens. Kerels, die behoorden tot de oude hechte kern van de "schoen en de sloop"-periode en de "bietenbak".

In 't gezicht van de haven moet ik nu ook jullie voorlopig "alleen" laten. Ik noem met opzet het woord "alleen", omdat ik voor ieder van jullie in mijn hart een plaats had en mijn speciale zorgen had. Ik wist zoo langzamerhand hoe ik ieder van jullie moest aanpakken. Er was een hechte band tusschen jullie en mij gegroeid, hetgeen zoo treffend tot uiting kwam op 17 Maart j.l. toen we in Mersin, het eerste halfjaarlijksche huwelijksfeest tusschen mij en jullie gevierd hebben. Dat bleek ook bij onze gemeenteraadsverkiezing, toen jullie een aantal bekwaame jongens hebt gekozen om op te treden als mijn vertrouwensmensen. Deze geest, die ons allen bezielde, maakte het, dat ik alles van jullie gedaan kon krijgen en al mijn orders vol toewijding en enthousiasme werden uitgevoerd.

Vannorgen heb ik compagniesgewijze afscheid van jullie genomen en dit is tot nu toe mijn zwaarste van geweest. Afscheid nemen voor geruime tijd van datgene, dat ik samen met mijn overleefde lijkens vriend, Sijkes, heb opgebouwd, die jullie ook nog steeds in jullie gedachten heeft.

Ik heb vannorgen tegen jullie gezegd: "Ik heb nog nooit zoo bedonderd tegenover jullie gestaan".

Ik voelde me opgelaten.

Maar, jongens, ons doel blijft en dat is omschreven in de idealen, die ik altijd gehad heb.

Mensen vallen weg, maar wat gebouwd is, blijft staan.

De band tussen jullie en mij, wat er verder ook gebeurt nog - dit laat ik aan God over - blijft bestaan.

"Wij zijn verworven kameraden. Wij zullen elkaar nooit verlaten."

In vreugde zijn wij één geweest, doch ook in leed. Dit laatste hebben we gevoeld, toen we Vinke ten grave droegen.

Thans nog een kort woord:

Officieren, ik reken op jullie, dat jullie ook in de toekomst alles zult geven voor jullie mensen.

Onderofficieren, ik reken op jullie om in de praktijk te brengen wat ik jullie altijd heb voorgelouden. Het steeds zijn er onder jullie, enkelen, die niet tot mijn volle tevredenheid hebben dienst gedaan. Dit moet veranderen.

Korporaals, ik reken ook op jullie. Ook jullie hebben een verantwoorde lijke taak. Tracht voor je manschappen alles te zijn. Onder jullie zijn ook nog enkelen, die niet weten waar hun plaats is.

Soldaten, tenslotte reken ik ook op jullie. Je weet mijn standpunt: Gezond kanker is toegestaan, mits zachtjes, want je mag nooit de vuile was buitenhangen. Ik reken erop, dat jullie je dienst goed zult doen en steeds de orders van je meerderen zult opvolgen. Onder jullie zitten jammer genoeg ook nog enkele "raddraaiers" en "kankerpijlen". Jelt mede, om deze gewellen uit te rotten en maak het bataljon gaaf.

Ik dank de B.C.'s voor het in mij gestelde vertrouwen. Ook dank ik den Ritmeester Rhodius en mijn Luitenant Adjutant Cote voor de groote steun, die ik van hen heb ondervonden in de uitoefening van mijn moeilijke taak.

Ik dank de geestelijke verzorgers. Ze zijn mijn groote steun geweest wat betreft de geestelijke bewapening van onze jongens.

Ik dank ook de Medische- en Tandheelkundige dienst resp. Dr. Grone en Tandarts van Ommeren met hun personeel voor alles wat zij voor mij en het Bataljon hebben gedaan. Ik mis er nog een, n.l. Dr. Kalisvaart.

Ik dank de band onder leiding van Amse, die steeds heeft zorggedragen voor een goede stemming in het Bataljon met medewerking van onzen Bataljonszanger Haasbeek. Ik verwacht van hen, dat hij ze regelmatig een laat genieten van zijn "lied".

Tenslotte dank aan mijn vertrouwensmensen uit het Bataljon, "de Gemeenteraad". Veel hebben we samen gesproken het één doel voor ogen: het Bataljon.

Een speciaal woord van dank wil ik richten tot de stafcompagnie onder commando van le. Luitenant van Linjen. A tijd stonden jullie klaar als ik een beroep op jullie deed, bij dag en bij nacht. Ook jullie zal ik niet vergeten. Blijf me op de hoogte houden, over alles wat er gebeurt.

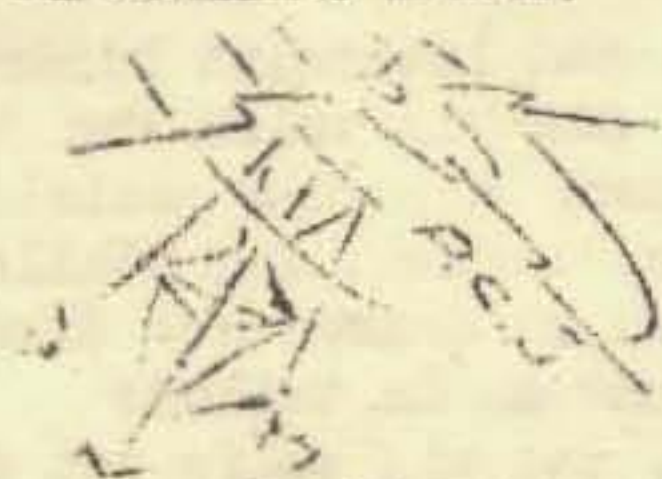
Zoo is II - 4 R.I. en zoo zal het blijven.

Menschenwerk valt weg, maar wat gedaan wordt aan de opbouw van een land door een heel volk blijft bestaan en trotsert eenen.

Het ga jullie verder goed. Mijn gedachten vergezellen jullie.

NIEUWSBERICHT N.P.C.J. VAN 2 EN 3 APRIL 1946.

NIEDERLANDS INDIE:

De besprekingen te Batavia tussen Dr. van Mook en Sjahrir zijn voorlopig ten einde. Een definitief resultaat is nog niet bereikt. De commissies pleegden incidenteel overleg en bespraken essentiële vraagstukken. Na afloop dronken de gedelegeerden op elkaars gezondheid.

Op 4 April vertrekt Dr. van Mook per vliegtuig naar Nederland terwijl Sir Archibald Clark Kerr hem naar Europa zal vergezellen. Deze gaat dan via Engeland naar Washington.

Drie vooraanstaande Indonesiers t.w. Dr. Soewardi, Dr. Soebatsonda en Fringodigdo zullen Dr van Mook naar Den Haag vergezellen en hem bij de besprekingen met de Nederlandse Regering van advies dienen.

De onder Engelse controle staande Radio Batavia richtte oproepen tot de Indonesische radiostations in het binnenland van Java om opruiende propaganda te staken en nodigde Indonesische journalisten uit naar Batavia te komen om daar poolshoogte te nemen. Ook de Indonesiers zelf zijn ervan overtuigd dat veel sprekers onder invloed van onverantwoordelijke propaganda hebben gesproken.

De schermutselingen bij Bandoeng nemen de vorm aan van een guerilla oorlog. Op 1 km. ten Zuiden van Bandoeng nam een Britse tankcolonne benden waar die Japanse helmen droegen. Een groep van 30 extremisten viel een Br. Indische patrouille aan doch moest met achterlating van 2 doden terugtrekken. De uit het Z. gedeelte van Bandoeng teruggetrokken extremisten concentreren zich op het Bandoeng plateau. Het Z. gedeelte van Bandoeng is nu stevig in Britse handen en men kan nu zonder pas van het noordelijke naar het zuidelijke gedeelte van de stad komen.

Door de Nederlandse militaire autoriteiten werd met nadruk tegengesproken, dat bij de operaties te Depot Japanse troepen zouden zijn ingezet. De Jappen worden uitsluitend voor koelliediensten gebruikt.

Naar Bandoeng, Batavia, Ternate, Medan, Palembang en Sabang kunnen nu pakketten tot 5 kg. verstuurd worden. Deze pakketten mogen geen bederflijke goederen bevatten. De frankering bedraagt t/m 1 kg. fl. 1.65

NEDERLAND:

De Koningin en Prinses Juliana hebben Utrecht bezocht. Er werd een rondrit door de stad gemaakt en de Jaarbeurs bezocht.

1500 deelnemers maken hun stands in het Jaarbeursgebouw gereed. Buitenlandse journalisten hebben hun bewondering geuit over de wijze waarop Nederland zich o.a. op het gebied van techniek hersteld heeft. Dit komt op deze eerste Jaarbeurs na de Duitse bezetting zeer duidelijk tot uiting.

H.M. Kanonneerboot "Flores" is de haven van Rotterdam binnengelopen en zal als opleidingsschip dienst gaan doen.

De handel in groenten is nu vrij.

Het Belgische crediet aan Nederland van fl. 5.000.000.- is verhoogd tot fl. 8.000.000.-. Dit is een renteloos crediet.

Het K.N.I.L. en de Koninklijke Marine hebben een commissie ingesteld ter beoordeling van diegenen, die voor onderscheidingen in aanmerking komen. De Militaire Willemsorde blijft de hoogste onderscheiding. Voor 1 Mei a.s. moeten voordrachten ingediend zijn.

WAT ONZE GESTE WILSIEN BETREFT.....

We hebben nog veel in te halen, hetgeen aan het transport te wijten is. Niet minder gewensd zijn evenwel onze hartelijke gelukwensen voor:

Lt P.S. Weterings en soldaat H.A. Boer, van de 4e. Coy., die 1 April jarig waren.

N.J. Mijnen en het raadslid P.J. Koekebalder, resp. van de 4e. en 1e. Coy., die 3 April het feestvarken waren.

Morgen, 5 April, dienen J.H.J. Droog van de 3e. Coy. en onze onvolprezen Bataljonsfacteur Gouwental in de bloemetjes gezet te worden.

EEN BRIEF UIT NOORDWIJKERHOUT.

Hierbij drukken wij een brief af, vergezeld van een literaire bijdrage in dichtvorm van Zuster Verhoef van "Sancta Maria", die bij velen van jullie welbekend zal zijn. Dit bewijs van medeleven wordt zeer op prijs gesteld, zelfs zo, dat we de zusters een gratis abonnement ter beschikking stellen.

Ook wij zijn Noordwijkerhout nog niet vergeten en denken nog dikwijls terug aan de mooie legeringsgebouwen van het Gesticht en de talloze oefeningen in de blonde duinen bij het Radiostation, dat wij zelfs tot embleem van onze Bataljonskrant gemaakt hebben.

Noordwijkerhout 12 - 3 - '46

Geachte Hoofdredacteur,

Met vreugde hebben wij, verpleegsters van "Sancta Maria" Uw blad "De Kennemer" van 21 Febr. 1946 gelezen.

We vonden het allen erg leuk, ook omdat we alle soldaten, die nu in Marsing vertoeven, allen wel eens ontmoet hebben op onze terreinen. U ziet, dat we allen met U en het hele Bataljon meeleven. Uw blad is zelfs doorgedrongen tot in Holland. U weet, dat ook wij in een rimboe zitten. Zelf zult U dat wel ondervonden hebben toen U hier was.

Daarom zouden wij, als het mogelijk is, ons gaarne op Uw blad abonneren. Als U de kosten daaraan verbonden en de nota daar van op wil sturen zullen we daaraan gaarne voldoen.

Wij allen leven met U mee. We weten, dat het moeilijk is voor U allen om ver van het Vaderland Uw plicht te gaan vervullen. Maar als eens die plicht vervuld is, komt U allen weer naar het geliefde Vaderland terug. Naar vrouw en kind, naar verloofde of moeder, die altijd met hun gedachten vertoeven daar, waar hun geliefde is heen getrokken.

Nu geachte heer Rhodius, op Uw antwoord wachtende
verblijf ik, namens alle verpleegsters,

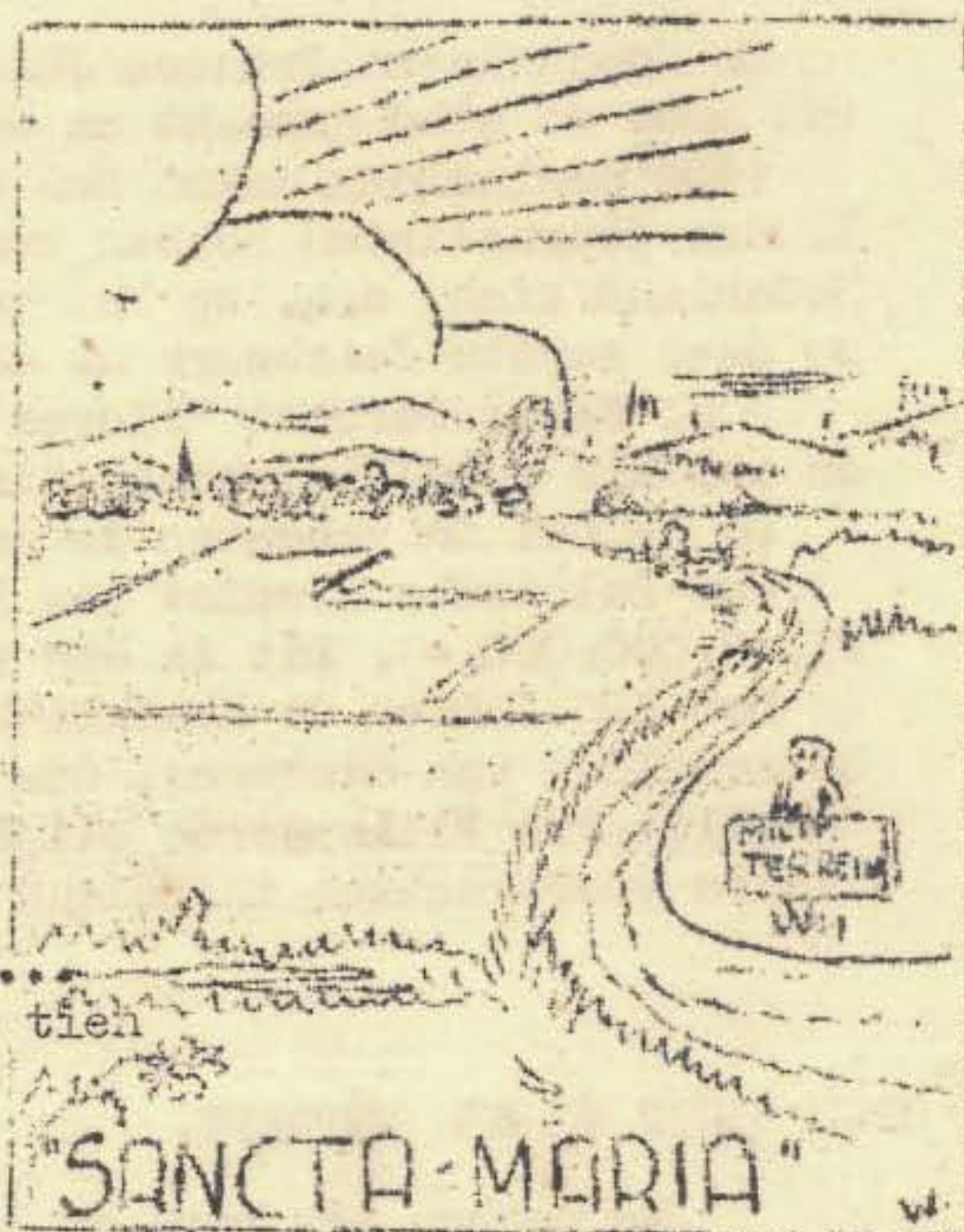
Hoogachtend

Zr. Verhoef.

HERINNERINGEN AAN "SANCTA MARIA" 1945 - 1946.

3 Maanden is het alhaast geleden,
Dat daar uit Holland zijn gegleden,
De "Alcantara" met z'n kroost.
Het was voor ons een schrale troost.
Verdwenen zijn nu de leuke dagen,
Dat we plenty soldaatjes zagen
En liften konden naar hartelust
Het lopen was uit de mode dus.
Helaas de "Alcantara" heeft genomen
Voor ons is 't haast niet te overkomen.
Die stilte alom om ons heen
Geen auto brengt ons weer weg, ooh neen
Nu moeten we lopen tot Sassenheim.
Anderhalf uur, 't is heus geen gijn.
Een gedachte thans beheerst ons nog
Voor 't "Vaderland" gingen ze allen toch.
Aller gedachten zijn, we wedden het voor tien
"Lief Vaderland, tot wederzien"

Zr. Verhoef.

Hartelijke groeten uit Holland van alle verpleegsters van
"Sancta Maria", Noordwijkerhout.

EEN EI ANDER OVER R.K. PAKETTEN EN DELEGATIES.

Over de R.K.-pakketten, die jullie tijdens het verblijf van het Bataljon in Engeland aan familieleden verzonden hebt, schrijft Majoor A.A. Land M.B.S. van de Missie "Opzending Personeel voor Nederlands Indie" te Londen, het volgende:

Alle pakketten zijn thans in handen van het Roode Kruis, die deze een voor een controleert aangezien er over het algemeen ondanks ons uitdrukkelijk verbod toch vrij veel verboden waar in blijkt te zitten. Aangezien het hier eenige duizende pakketten betreft neemt dat wel eenige tijd in beslag. Zoodra dit is geschied gaan de pakketten in speciale containers van het Roode Kruis naar Nederland en worden aldaar aan huis bezorgd.

Wij hopen, dat binnen 14 dagen op deze wijze alle pakketten Engeland verlaten zullen hebben. Het Roode Kruis heeft ons verzekerd dat de overige behandeling en bezorging in Nederland dan niet veel tijd meer in beslag zal nemen.

Wat het onderwerp delegaties betreft schreef de Majoor Land:

Aangaande de delegaties kan ik U mededelen dat thans in Den Haag een bureau van ongeveer 300 employe's tracht alle delegatie-moeilijkheden uit de wereld te helpen. Ik liet Uw brief lezen aan Generaal Doorman, die hier toevallig was en die deelde me mede, dat hij de overtuiging had, dat het nu in orde was. Verder vertelde hij mij, dat de ervaring van beiden, Majoor Grasborn en Majoor v.d. Heuvel, was geweest, dat hun reële lijst met individuele klachten, welke zij hadden meegebracht naar Nederland, bij controle op het bureau delegaties reeds grotendeels behandeld bleek te zijn of in behandeling. Ik geloof dat het een kwestie is van nog maar even volhouden en trachten de jongens rustig te houden, want er wordt met een en macht aan gewerkt. Over het verleden van dit onderwerp zal ik niet spreken, maar het ledigen is heel wat rooskleuriger dan U aldaar kunt beoordelen. De mechanische administratie begint ook op gang te komen. Zo kregen wij dezer dagen de eerste mechanische appellijst van alle reeds vertrokken bataljons.

Bovendien is op het Ministerie van Oorlog een bureau opgericht Bureau Nederlandse Troepen Indie (D.v.O. Kamer 45) onder leiding van Majoor Blokhus voor coördinatie van alle instanties, die met de bataljons betrekking hebben. Zo ook het contact met eventuele burgerverenigingen of comite's, die zich plaatselijk in Nederland vormen.

De Secretaris Generaal van het Departement van Oorlog schrijft hierover:

Naar aanleiding van Uw schrijven dd. 26 December 1945, Kabinet No. 649, deel ik U mede, dat reeds maatregelen zijn genomen om de gewraakte defaitistische propaganda te onderdrukken en te bereiden, dat de echtgenoten van de oorlogsvrijwilligers op behoorlijke en voorkomende wijze te woord worden gestaan.

DE MINISTER VAN OORLOG
Voor den Minister,
DE SECRETARIS-GENERAAL.

W. A. Rietveld.

BRIEF VAN NEDERLAND

Ik heb zoojuist een brief ontvangen van Majoor E. v. Vollenhoven, waarin hij het "Kennemerbataljon" veel succes toewenst bij de uitoefening van de taak op Java. De Majoor van Vollenhoven laat jullie allen groeten.

Op mijn verzoek is Majoor van Vollenhoven met alle klachten van ons Bataljon de delegaties betreffende naar het bureau delegatie geweest. Hij heeft daar de verzekering ontvangen, dat alle delegaties op 1 April geregeld zouden zijn en het achterstallige eveneens zou zijn verrekend. Letterlijk schrijft Majoor van Vollenhoven: "Ik ben er met meer vertrouwen weg gegaan, dan wanneer ze de stukken buitend hadden aangenomen om ze na mijn vertrek in een prullenbak te deponeren. De leiding zijn lieden, die het zelf goed in orde willen hebben en ik meen, dat ze daarin ook zullen slagen".

Verder stelt Majoor van Vollenhoven voor, dat de compagnies-administrateurs bij eventueel nog voorkomende klachten een brief opstellen volgens bijgaand model. Deze brief moet dan gestuurd worden aan de begunstigde in Nederland, die deze brief moet doorzenden aan het Hoofd Bureau Delegaties te Scheveningen.

Hieronder volgt het model:

Ik ontving een bedrag van fl. over de maand gedelegeerd door x van II - 4 R.I.
Dit bedrag dient te zijn fl., omdat x (on) gehuwd is met kinderen en dienstjaren.
Over de maand ontvang ik nog niet fl. in plaats van fl., enz.

Ik ben er van overtuigd, dat de compagnies administrateurs dit gaarne willen doen voor de jongens. De begunstigde in Nederland moet tekenen.

Tevens ontvang ik een brief van "Puck" uit de "illegale" Haarlemmermeer. Ze laat alle oude bekenden groeten en vraagt wie of er nog niets te "koerieren" valt of dat er wapens moeten worden veroverd.

Tot zoover de berichten uit Nederland.

Majoor van Kammen.

PERSONALIA.

De Majoor ontvangt mededeling, dat de Majoor E.v. Vollenhoven en Mevrouw van Vollenhoven - Langelan een zoon hebben gekregen.

Aan den Majoor van Vollenhoven zal worden verzocht om II - 4 R.I. op te laten treden als postvader.

De adj. O.O. J.W. Thijssen, instructeur B.S. Velsen, later IIe Depot Bataljon, Depot X is bevorderd tot 1e. Luitenant bij de Gezagstroepen Distr. Haarlem.

De Wachtmeester A. Groeneweld, oud-Chef Staf B.S. Bloemendaal is bevorderd tot 1e. Luitenant bij de Gezagstroepen, District Haarlem.

Kapitein J.Ph. Goedvolk, oud-Commandant Ve Bat. B.S. en Chef-Staf Gezagstroepen, district Haarlem is overgeplaatst naar den Staf Bevelhebber 1e. Mil. Afd. Gezagstroepen, waar hij de functie Hoofd Personeelzaken bekleedt.

Teun, de oude kok van Noordwijkerhout, "Sancta Maria" heeft den militairen dienst verlaten.

